

skal afgøre, er, om denne Regering skal vedblive at have Flertal, eller om Socialdemokraterne skal vinde Flertal. Altsaa gaar Ministeren ud fra, at der er Mulighed, endogsaa en nærliggende Mulighed, derfor, saa at han maa mobilisere af alle Kræfter, han maa skabe den voldsomste antisocialistiske Ophidselse i Landet, Venstre og Konservative maa holde sammen for at søge at gøre Stillingen saa vanskelig og besværlig for de Radikale som muligt. Alt dette maa til for at holde Socialdemokratiet Stangen. Saa nærliggende, saa faretruende er den Mulighed, at Socialdemokraterne kan blive Flertal. Det er en stor Kompliment til vort Parti, vi kan for saa vidt kun være taknemmelige derfor. Der faldt forleden Dag en Ytring fra det ærede Medlem Hr. Rode, tror jeg, som blev gentaget, saa vidt jeg hørte, af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at den Mulighed forelaa jo slet ikke, at vi kunde komme til at drive socialistisk Politik. Et socialdemokratisk Flertal vilde ingen af os, sagde det ærede Medlem Hr. Rode, ingen af os, som sad i denne Sal, opleve. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg anser det for saa langt fra udelukket, at jeg kan komme til at sidde i denne Sal som Medlem af et socialdemokratisk Flertal. For 25 Aar siden, da jeg traadte ind i dette Ting, var jeg Medlem af det første Dusin Socialdemokrater herinde, nu er vi 4 Dusin fuldt ud. Den Mulighed, at vi skulde blive $6\frac{1}{4}$ Dusin — og hvis vi er $6\frac{1}{4}$ Dusin, er vi Flertal —, er aldeles ikke udelukket, aldeles ikke! Naar vi er gaaet saa stærkt frem i det korte Spand af Tid, jeg har siddet her i Rigsdagen, at 1 Dusin er blevet til 4, skulde vi saa ikke kunne tage Skridtet til at blive $6\frac{1}{4}$ i Løbet af den Tid, jeg endnu har at leve i? derom føler jeg mig ganske overbevist. Men Ministeren selv er endnu mere overbevist derom end jeg. Alle, som gentager den Parole, at Kampen staar om det nuværende Flertal eller Socialdemokratiet som Flertal, gaar, hvis ikke Valgparolen er fuldkommen forloren, ud fra som en nærliggende Mulighed, at vi kan blive Flertal. Altsaa kan vi ogsaa blive Flertal paa Odense-Programmet, paa det Arbejds- og Valgprogram, vor Kongres enstemmigt har sluttet sig til, efter deres egen Opfattelse.

Maa jeg om Odense-Programmet gøre i Forbigaaende en eneste Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen — jeg har i øvrigt ikke meget at henvende til ham. Han hævdede forleden Dag, at der stod Formuekonfiskation, jeg afbrød ham, og saa rettede han det paa en Maade, idet han alligevel blev noget

betænkelig ved at bruge det Udtryk, men det hele skal jo tilspidses agitatorisk til Brug i Valgkampen. Han vilde dog hævde, at det var Formuekonfiskation, hvis man tog højere Skat af Formuen end, hvad den afkaster. Det er nu et Spørgsmaal, om man kan kalde det Formuekonfiskation; Formuekonfiskation er dog at konfiskere Formue. Men hvis man kun tager, hvad den afkaster, bevares jo Formuen for Ejeren; og selv om man tager noget mere, kan det ikke i Ordets strengeste Forstand kaldes Formuekonfiskation. Men hvem har for øvrigt fortalt det ærede Medlem, at vi tænker paa at lægge en højere Skat paa Formuen, end hvad den afkaster? Hvem har fortalt det ærede Medlem det? Han kender intet som helst til Enkelthederne i vort Forslag. Vi vil indføre en over nogle Aar udstrakt Formueafgift med stigende Skala for derigennem successive at afvikle Statsgælden; det ærede Medlem er ganske uberettiget til at sige, at det er Formuekonfiskation.

Men jeg vender tilbage til Arbejds- og Valgprogrammet fra Odense, som har spillet saa stor en Rolle i denne Debat; det er i høj Grad smigrende for Socialdemokraterne, det kan kun glæde os. Dette Arbejds- og Valgprogram er ikke hele Socialismen, det er ikke Socialismens Endemaal. Det er de aktuelle Krav, som vi mener, at Samfundsforholdene, Udviklingen og Situationen er moden til at gennemføre, hvis vi faar den fornødne Magt dertil. Men fordi vi erkender, at det ikke er hele Socialismen, at det ikke er Socialismens Endemaal — Socialismens Endemaal kan jo overhovedet ikke virkeliggøres ved en enkelt Lov eller et Lovkompleks eller i en enkelt eller nogle enkelte Valgperioder, dermed er alle Socialdemokrater paa det rene, det har alle betydende Socialdemokrater hævded, saaledes er Stillingen —, saa arbejder vi jo alligevel videre paa dette Punkt, vi opgiver det ikke et eneste Øjeblik. Selv om vi ikke kan gennemføre det helt, men blot delvis, taber vi ikke Maalet af Syne; vi arbejder videre derpaa ud fra vor socialistiske Grundopfattelse. Derfor har det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, hvis hele Foredrag jeg i Dag hørte med den allerstørste Opmærksomhed og Sympati, og hvori jeg fandt saa overmaade meget godt og rigtigt udviklet, alligevel Uret, naar han taler om, at den Tid vil jo ikke i en overskuelig Fremtid komme til at foreligge, da der kunde drives socialistisk Politik. Vi Socialdemokrater har drevet det fra den første Dag, da der opstod et Socialdemokrati her i Landet, og vi gør det fremdeles. Vi arbejder og driver Politik ud fra hele vor